

נר זיכרון

תפילות ליום השנה 'אזכרה' לפטירתה

של שוש סוזן אפרת

ה' בטבת 2.1.2020

עיקרי דינים

- א. יום השנה הראשון נקבע לפי יום הקבורה וביתר השנים נקבע לפי יום הפטירה
- ב. הדלקת נר נשמה בערב הקודם ליום השנה
- ג. נוהגים לנטול ידיים בכניסה וביציאה מבית הקברות נוהגים ליטול ידיים 3 פעמים על כל יד לסירוגין
- ד. כשעוזבים את הקבר נוהגים לשים עליו אבן קטנה
- ה. אין מבקרים קבר אחד פעמיים באותו היום
- ו. הבא לבית הקברות ולא היה בו תוך שלושים יום, יאמר את הברכה הבאה:

"אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה אדני אלהינו מלך העולם אשר יצר אתכם בדין וזן אתכם בדין וכלכל אתכם בדין והמית אתכם בדין ויודע מספר כלכם והוא עתיד להחיותכם ולקיים אתכם בדין ברוך אתה אדני מחיה המתים".

כשמגיע לקבר ישים יד שמאל ויאמר:

"ונחה אדני תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמותיך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו. ובנו ממך חרבות עולם מוסדי דור ודור תקומים וקרא לך גדר פרח משלב נתיבות לשבת. תשכב בשלום ותישן בשלום עד בא מנחם משמיע שלום".

קריאת מזמורי תהילים

ל"ג

"רִנְנוּ צְדִיקִים בַּאֲדֹנֵי לִישָׁרִים נֶאֱמָה תְהִלָּה: הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי בְכִנּוֹר בְּנִבְל עֲשׂוֹר זָמְרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הֵיטִיבוּ נֶגֶן בְּתִרְעוּעָה: כִּי יֵשֶׁר דְּבַר אֲדֹנֵי וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאֱמוּנָה: אֱהָב צִדְקָה וּמִשְׁפָּט חֹסֵד אֲדֹנֵי מְלָאָה הָאָרֶץ: בְּדַבַּר אֲדֹנֵי שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צָבָאִם: כָּנַס כַּנָּד מִי הַיָּם נִתַּן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ מֵאֲדֹנֵי כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגְוִרוּ כָּל יִשְׁבֵּי תֵיבֶל: כִּי הוּא אֵמֹר וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד: אֲדֹנֵי הַפִּיר עֲצַת גּוֹזִים הֵנִיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת אֲדֹנֵי לַעֲוֹלָם תַּעֲמִיד מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדֹר וָדֹר: אֲשֶׁרִי הִגִּיטִי אֲשֶׁר אֲדֹנֵי אֱלֹהֵי הָעָם בָּחַר לְנִחְלָה לוֹ: מִשְׁמַיִם הִבִּיט אֲדֹנֵי רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם: מִמֶּכּוֹן שְׁבַתוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל יִשְׁבֵּי הָאָרֶץ: הִיטִיר יָחַד לִבָּם הַמִּבִּין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ בְּרַב חֵיל גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל בְּרַב כֹּחַ: שֶׁקֶר הַסּוֹס לְתַשׁוּעָה וּבְרַב חֵילֹו לֹא יִמְלֹט: הִנֵּה עֵין אֲדֹנֵי אֶל יִרְאִיו לְמַיְחָלִים לְחֹסְדוֹ: לְהַצִּיל מִמּוֹת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בְּרַעֲב: נַפְשָׁנוּ חִכְתָּה לַאֲדֹנֵי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לִבָּנוּ כִּי בָשָׂם קָדְשׁוֹ בְּטַחְנוּ: יְהִי חֲסִדְךָ אֲדֹנֵי עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ."

ט"ז

"מִכְתָּם לְדָוִד שְׁמִרְנֵי אֵל כִּי חֲסִיתִי בָךְ: אֲמַרְתָּ לַאֲדֹנֵי אֲדֹנֵי אֶתָּה טוֹבַתִּי בַל עָלִיךָ: לְקַדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאָרֶץ הַמָּוָה וְאֲדִירִי כָּל חִפְצֵי בָם: יִרְבוּ עֲצָבוֹתָם אַחֲרֵי מָהֵרוּ בַל אֲסִיף נִסְכֵּיהֶם מִדָּם וּבַל אֲשָׂא אֶת שְׁמוֹתָם עַל שְׁפָתִי: אֲדֹנֵי מִנֵּת חֲלָקִי וְכוֹסִי אֶתָּה תוֹמִיף גּוֹרְלִי: חֲבָלִים נִפְלוּ לִי בְּנַעֲמִים אֵף נִחַלְתָּ שְׁפָרָה עָלִי: אֲבָרַךְ אֶת אֲדֹנֵי אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֵף לֵילוֹת יְסָרוּנִי כְלִיֹּתִי: שׁוֹיִתִּי אֲדֹנֵי לְנִגְדִי תָמִיד כִּי מִיָּמִינִי בַל אֲמוּט: לָכֵן שְׁמַח לִבִּי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אֵף בְּשָׂרִי יִשְׁכֵּן לְבִטָּח: כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֹאוֹת שְׁחַת: תוֹדִיעֵנִי אֵרֶח חַיִּים שְׁבַע שְׁמֵחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נַעֲמֹת בְּיָמֶיךָ נִצַּח."

"תַּפְלָה לְדוֹד שְׁמֵעָה אֲדֹנִי צֶדֶק הַקְּשִׁיבָה רִנָּתִי הַאֲזִינָה תִּפְלָתִי בְּלֹא שִׁפְתֵי מִרְמָה: מִלִּפְנֵי מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תַּחֲזִינָה מִיִּשְׂרָאֵל: בְּחִנְתָּ לְבִי פָקֳדֹת לִילָה צָרִפְתָּנִי בֵּל תִּמְצָא זְמַתִּי בֵּל יַעֲבֹר פִּי: לַפְעֻלֹת אָדָם בְּדָבָר שְׁפָתֶיךָ אֲנִי שְׁמַרְתִּי אַרְחוֹת פְּרִיץ: תִּמְנֶה אֲשֶׁרִי בְּמַעְגְלוֹתֶיךָ בֵּל נְמוּטוֹ פַּעַמִּי: אֲנִי קָרַאתֶיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אֲזָנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: הַפְּלֵה חֲסִידֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִמִּתְקוֹמָמִים בְּיָמֶיךָ: שְׁמַרְנִי כְּאִישׁוֹן בַּת עֵין בָּצַל כְּנֶפֶךָ תִּסְתִּירֵנִי: מִפְּנֵי רָשָׁעִים זֶה שְׁדוֹנִי אֵיבִי בְּנֶפֶשׁ יִקִּיפוּ עָלַי: חֲלַבְמוֹ סָגְרוּ פִּימוֹ דָּבָרוֹ בְּגֵאוֹת: אֲשֶׁרִינוּ עִתָּה סִבְבוּנוּ עֵינֵיהֶם יִשִּׁיתוּ לְנִטּוֹת בְּאַרְץ: דָּמִינוּ כְּאַרְיֵה יִכְסוּף לְטָרֶף וְכַכְפִּיר יֵשֵׁב בְּמִסְתָּרִים: קוֹמָה אֲדֹנִי קִדְמָה פָּנָיו הִכְרִיעָהוּ פִּלְטָה נִפְשִׁי מִרָשָׁע חֲרָבָה: מִמֵּתִים יָדָה אֲדֹנִי מִמֵּתִים מִחֲלָד חֲלָקָם בַּחַיִּים וַצְפוּנָה תִּמְלֹא בִטָּנָם יִשְׁבְּעוּ בָּנִים וְהַנִּחוּ יִתְּרָם לְעוֹלָלֵיהֶם: אֲנִי בָצַדְק אֶחָזָה פָּנֶיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תִּמְוִנְתָּהּ."

ע"ב

"לְשַׁלְמָה אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לְמַלְךָ תָּנוּ וַצְדָקְתָּהּ לְבֵן מַלְךָ: יָדִין עַמָּה בָּצַדֶק וַעֲנִיָּה בְּמִשְׁפָּט: יִשְׁאוּ הָרִים שְׁלוֹם לָעָם וּגְבָעוֹת בָּצַדְקָה: יִשְׁפֹּט עַנְיֵי עָם יוֹשִׁיעַ לְבָנֵי אֲבִיוֹן וַיִּדְכֵּא עוֹשֵׁק: יִירָאוּהוּ עַם שְׁמֵשׁ וּלְפָנָיו יֵרַח דּוֹר דּוֹרִים: יֵרֵד כְּמָטֵר עַל גִּזְרֵי כְּרִיבִים וְרִזְיָה אֶרֶץ: יִפְרַח בְּיָמָיו צֶדִיק וְרַב שְׁלוֹם עַד בְּלִי יֵרַח: וַיֵּרֶד מַיִם עַד יָם וּמִנְהַר עַד אֲפָסִי אֶרֶץ: לְפָנָיו יִכְרְעוּ צִיִּים וְאֵיבָיו עָפָר יִלְחֲכוּ: מַלְכִּי תִרְשִׁישׁ וְאֵיִים מִנְחָה יִשְׁבּוּ מַלְכִּי שָׁבָא וְסָבָא אֲשֶׁכֶּר יִקְרִיבוּ: וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל מַלְכִּים כָּל גּוֹיִם יַעֲבֹדוּהוּ: כִּי יֵצֵל אֲבִיוֹן מִשּׁוּעַ וַעֲנִי וְאִין עֶזֶר לוֹ: יָחַס עַל דָּל וְאֲבִיוֹן וּנְפֹשׁוֹת אֲבִיוֹנִים יוֹשִׁיעַ: מֵתוֹף וּמַחֲמָס יִגָּאֵל נִפְשָׁם וַיִּיקָר דָּמָם בְּעֵינָיו: וַיְחִי וַיָּתֵן לוֹ מִזֶּהָב שָׁבָא וַיִּתְּפִלֵּל בַּעֲדוֹ תְּמִיד כָּל הַיּוֹם יִבְרַכְנָהוּ: יְהִי פֶסֶת בַּר בְּאַרְץ בְּרָאשׁ הָרִים יִרְעַשׁ כְּלָבָנוֹן פְּרִיו וַיִּצְיָצוּ מַעִיר כְּעֶשֶׂב הָאֶרֶץ: יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם לְפָנֵי שְׁמֵשׁ יִגּוֹן שְׁמוֹ וַיִּתְּבָרְכוּ

בו כל גוים יאשרוהו: ברוך אדני אלהים ישראל עשה נפלאות
לבדו: וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:
כלו תפלות דוד בן ישי".

צ"א

"ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר לאדני מחסי ומצודתי
אלהי אבטח בו: כי הוא יצילה מפח יקוש מדבר היות: באברתו יסד
לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה
מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרים: יפל מצדה
אלף ורבבה מימינה אליה לא יגש: רק בעיניה תביט ושלמת רשעים
תראה: כי אתה אדני מחסי עליון שמת מעונה: לא תאנה אליה רעה
ונגע לא יקרב באהלה: כי מלאכיו יצוה לך לשמרה בכל דרכיה: על
כפים ישאונה פן תגף באבן רגלה: על שחל ופתן תדרוך תרמס כפיר
ותנן: כי בי חשק ואפלטתו אשגבהו כי ידע שמי: יקראני ואענהו
עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו: ארך ימים אשביעהו ואראהו
בישועתי".

ק"ד

"ברכי נפשי את אדני אדני אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת: עטה
אור כשלמה נוטה שמים פריעה: המקרה במים עליותיו השם עבים
רכובו המהלך על כנפי רוח: עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט:
יסד ארץ על מכוניה בל תמוט עולם ועד: תהום כלבוש כסיתו על
הרים יעמדו מים: מן גערתה ינוסון מן קול רעמה יחפזון: יעלו הרים
יורדו בקעות אל מקום זה יסדת להם: גבול שמת בל יעברון בל
ישבון לכסות הארץ: המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון:
ישקו כל חיתו שדי ישברו פראים צמאם: עליהם עוף השמים ישכון
מבין עפאים יתנו קול: משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיה תשבע

הָאָרֶץ: מִצִּמֵּי חֲצִיר לִבְהֶמָה וְעֵשֶׁב לַעֲבֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ: וְזֵן יִשְׁמַח לִבֵּב אֲנוֹשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן וּלְחֵם לִבֵּב אֲנוֹשׁ יִסְעֵד: יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי אֲדָנִי אֲרָזִי לִבְנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: אֲשֶׁר שָׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָה: הָרִים הַגְּבֹהִים לִיעֲלִים סִלְעִים מַחֲסֶה לִשְׁפָנִים: עֲשֵׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: תִּשֶׁת חֹשֶׁךְ וְיִהְיֶה לִילָה בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל חֵיתוֹ יָעַר: הַכִּפִּירִים שְׂאֲגִים לְטָרֵף וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלִם: תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֶאֱסֹפֶן וְאֵל מַעֲוֹנָתָם יִרְבֹּצוּן: יֵצֵא אָדָם לִפְעֻלּוֹ וּלְעֲבֹדָתוֹ עַד־יָעָרֵב: מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂי אֲדָנִי כָלֵם בַּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָה: זֶה הֵיךְ גָּדוֹל וְרַחֵב יָדַיִם שָׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפֵּר חֵיוֹת קִטְנוֹת עִם גְּדֻלוֹת: שָׁם אֲנִיוֹת יִהְלֹכוּן לִוְיָתָן זֶה יִצְרֵת לִשְׁחַק בּוֹ: כָּלֵם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לְתֵת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֻטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוּן טוֹב: תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבְהִלּוּן תִּסָּף רוּחָם יִגֹּעוּן וְאֵל עֲפָרָם יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן וּתַחַדֵּשׁ פָּנָי אֲדָמָה: יִהְיֶה כְבוֹד אֲדָנִי לְעוֹלָם יִשְׁמַח אֲדָנִי בְּמַעֲשָׂיו: הַמְבִּיט לָאָרֶץ וּתְרַעַד יָגַע בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: אֲשִׁירָה לְאֲדָנִי בַחֲזִי אֲזַמְּרָה לְאֵלֶּיךָ בְּעוֹדִי: יַעֲרֵב עָלָיו שִׁיחִי אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בְּאֲדָנִי: יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם בָּרָכִי נִפְשִׁי אֶת אֲדָנִי הִלְלוּ יְיָ."

ק"ל

"שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קִרְאתֶיךָ אֲדָנִי: אֲדָנִי שְׁמַעַה בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה אֲזִנֶּיךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יְיָ אֲדָנִי מִי יַעֲמֹד: כִּי עֲמָה הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּגְרָא: קוִיִּתִּי אֲדָנִי קוֹתָה נִפְשִׁי וּלְדַבְּרוֹ הוֹחֵלְתִּי: נִפְשִׁי לְאֲדָנִי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל אֲדָנִי כִּי עִם אֲדָנִי הַחֶסֶד וְהִרְבָּה עֲמוֹ פְדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנֹתָיו".

פתוך מזמור קי"ט. פסוקים המתחילים באותיות שמה של ש.1.ש

שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי:
שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב:
שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי:
שבע ביום הללתיך על משפטי צדקה:
שלום רב לאהבי תורתך ואין למוי מכשול:
שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי:
שמרה נפשי יעדתיך ואהבם מאד:
שמרתי פקודיך ועדתיך כי כל דרכי נגידה:

יבאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך:
ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך:
ואל תציל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטך יחלתי:
ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד:
ואתהלכה ברחבה כי פקדיך דרשתי:
ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש:
ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי:
ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקך:

שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי:
שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב:
שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי:
שבע ביום הללתיך על משפטי צדקה:
שלום רב לאהבי תורתך ואין למוי מכשול:
שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי:
שמרה נפשי יעדתיך ואהבם מאד:
שמרתי פקודיך ועדתיך כי כל דרכי נגידה:

קריאת פרקי תהילים באותיות נ.ש.מ.ה

נר לרגלי דברך ואור לנתיבותי:
נשבעתי ואקיימה לשמור משפטי צדקה:
נעניתי עד מאד יהוה חניני כדברך:
נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיה למדיני:
נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי:
נתנו רשעים פח לי ומפקודיה לא תעיתי:
נחלתי עדותיה לעולם כי ששון לבי המה:
נטייתי לבי לעשות חקיה לעולם עקב:

שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי:
שש אנכי על אמרתך פמוצא שלל רב:
שקר שינאתי ואתעבה תורתך אהבתי:
שבע ביום הללתיך על משפטי צדקה:
שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול:
שברתי לישועתך יהוה ומצותיה עשיתי:
שמרה נפשי עדתיה ואהבם מאד:
שמרתי פקודיה ועדתי כי כל דרכי נגדה:

מה אֶהְבֵּתִי תוֹרָתְךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׁיחָתִי:
מֵאִיבֵי תַחֲכַמֵּנִי מִצֹּתְךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי:
מִכָּל מַלְמַדֵּי הַשְּׂכָלֹתִי כִּי יַעֲדוּתֶיךָ שִׁיחָה לִי:
מִזְקָנִים אֶתְבוֹנֶן כִּי פִקּוּדֶיךָ נִצְרָתִי:
מִכָּל אֶרֶח רָע כָּלֹאתִי רִגְלִי לְמַעַן אֲשֹׁמֵר יְדְבָרְךָ:
מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִי כִּי אַתָּה הוֹרֵתֵנִי:
מֶה נִמְלָצוּ לַחֲכִי אִמְרָתְךָ מִדְּבַשׁ לִפִּי:
מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבוֹנֶן עַל כֵּן שִׁנֵּאתִי כָּל אֶרֶח שָׁקֵר:

הוֹרֵנִי יְהוָה דִּרְךָ חֲקִיךָ וְאַצְרָנָה עֲקֹב:
הִבִּינִי וְאַצְרָה תוֹרָתְךָ וְאַשְׁמְרֵנָה בְּכָל לֵב:
הִדְרִיכֵנִי בְּנִתִיב מִצֹּתֶיךָ כִּי בּוֹ חָפְצָתִי:
הֵט לִבִּי אֶל יַעֲדוּתֶיךָ וְאֶל אֵל בָּצַע:
הַעֲבֵר עֵינִי מִרְאוֹת שָׁוָא בְּדֶרֶךְ חַיִּי:
הִקֵּם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתְךָ אֲשֶׁר לִירְאָתְךָ:
הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יִגְרָתִי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים:
הִנֵּה תִּאֲבָתִי לִפְקֻדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיִּי:

קדיש יתום (נוסח ספרד) בנוכחות מגיד

יתגדל ויתקדש שמייה רבא. [הקהל עונה אמן]

בעלמא די ברא, כרעותה. ומליה מלכותה, ויצמח פריקנה,
ויקרב משיחה. [הקהל עונה אמן]

בחיכון וביומיון ובחיי דכל-בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב,
ואמרו אמן [הקהל עונה אמן] יהא שמייה רבא מברך, לעלם
ולעלמי עלמא

יהא שמייה רבא מברך, לעלם ולעלמי עלמא יתברך וישתבח
ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתעלה ויתהלל, שמה
דקדשא ברין הוא. [הקהל עונה אמן]

לעלא מן-כל-ברכתא, שירתא, תשבחתא ונחמתא דאמירן
בעלמא, ואמרו אמן. [הקהל עונה אמן]

יהא שלמא רבא מן שמיא, חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא
ורפואה וגאולה וסליחה וכפרה ורוח והצלה, לנו ולכל-עמו
ישראל, ואמרו אמן. [הקהל עונה אמן]

עשה שלום במרומיו, הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו, ועל כל-
עמו ישראל, ואמרו אמן. [הקהל עונה אמן]

תפילת השכבה לאישה

"אִשֶּׁת חַיִּל מִי יִמָּצָא, וְרוּחַ מְפַנֵּינִים מִכָּרָה: שֶׁקֶר הַחֹן וְהַבֶּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת אֲדֹנֶיהָ תַתְּהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְלֶלֶהָ
בְּשָׁעִרִים מַעֲשֵׂיהָ: רַחֲמָנָא דִּרְחֲמֵנוּתָא דִּי לִיהּ הִיא וּבְמִימָרֶיהָ
אֲתַבְרִיאוּ עֲלֵמָיָא עֲלֵמָא הָדִין וְעֲלֵמָא דְאֵתִי וּגְנִז בֵּיהּ צִדְקָנִיּוֹת
וְחִסְדֵּינִיּוֹת דְּעַבְדֵּן רַעִיתִיהָ וּבְמִימָרֶיהָ וּבִיקָרֶיהָ וּבִתְוִקָּפֶיהָ יֵאמֹר
לְמִי עֵל קָדְמוּהִי דְּיִכְרֵן נֶפֶשׁ הָאִשָּׁה הַכְּבוֹדָה וְהַצְנוּעָה וְהַנְּכַבֶּדֶת
מִרְת שׁוֹש בַּת מַסְעוּדָה רוּחַ אֲדֹנֵי תְּנִיחָנָה בְּגֵן עֵדֶן. דְּאֲתַפְטֹרְתָּ
מִן עֲלֵמָא הָדִין פְּרָעוֹת אֵלֶּהָ מָרִיהָ שְׂמִיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלֹךְ
בְּרַחֲמָיו יַחוּס וַיַּחֲמוֹל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶהָ אֵלֶיהָ הַשָּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכָּבָהּ
יִהְיֶה שָׁלוֹם. כְּדָכְתִּיב: יָבוֹא שָׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם. הֲלֹךְ
נִכְחוּ. הִיא וְכָל בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחֲמִים
וְהַסְלִיחוֹת. וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֵאמַר אָמֵן."

קומץ זיכרונות ילדות מהנכדים

- רוני - שברתי את כיסוי הנורה של מאורר התקרה ומאד נבהלתי ובכתי. סבתא הבטיחה לי שתגיד להורים שסבתא שברה וכך נרגעתי והלכתי לישון
- רוני - סבתא תרגמה לי את השיר של יאמאמא במרוקאית
- רוני - באתי לסבתא לישון ושכחתי מברשת שיניים. סבתא לימדה אותי לזכזכז עם האלבע
- דריה - הלכנו לבריכה סבתא תמיד הייתה מגניבה אותנו גם שהאנוני לא בתוקף העיקר שאני ורוני נכנס לבריכה ונהנה
- ליהיא - תמיד שהייתי יוצאת למסיבות עם חברים בלהבים הייתי מעדכנת את סבתא שאני מגיעה לישון ושתשאר לי מפתח אחרי היציאה. לפני היציאה היא הייתה עושה לי מסטר (לא אשן, לא לשתות מכהקוקים וכוסות פתוחים) שהייתי חוזרת מהמסיבה, היא יוצאת מהחדר שינה גוררת את הרגלים שלה על הפרקל ומנהלת איתי שיחות ב-4 בבוקר איך היה במסיבה. סבתא תמיד הייתה נשארת ערה ומחכה לי אחרי יציאות
- ליהיא - פעם נסענו לאכול גלידה מרוב שהגלידה הייתה מצוינת היא ביקשה מהמוכר יוגורט בתוך גביע עם קצפת ומרוב שזה היה מוזר כולם נפלו על הריצפה מצחוק וזה סיפור שתמיד היינו צוחקים עליו
- ליהיא - ערב שיש נסענו לאכול במסעדה, הזמנו בירה והגיעה איתה בלחת קטנה עם חמוצים. היא רצתה לדעת את המתכון של החמוצים, היא קראה למזרית ושאלה אותה מה יש בחמוצים כי היא רגישה למרכיב בתוך החמוצים. המלצרית נבהלה ורצה למטבח לשאול את הטבח מה יש בחמוצים. המלצרית חפרה עם רשימה של מרכיבים וכולנו צחקנו שהיא עבדה עליה בכדי להשיג את המתכון
- ליהיא - אני וסבתא נסענו לקניון לקנות בגדים. לפני כל חנות שהיינו נכנסות היא הייתה צועקת "סליחה, סליחה אני צריכה מידה 36 בג'ינס" ואני במבוכה אומרת לה "סבתא חכי עוד לא ראינו כלום" והיא מיידי צוחקת ומבינה שעשתה בוסות

בניפה אישית, תודה לך שוש על כל הרגעים והחוויות
איתך ולצידך שלעדי יהיו חקוקים בזיכרוננו